

Spuścizna
kanonier Ludwik Wójciak

(1903 – 1978)

[1922 – 1941]

I - 90

Rapperswil 2022

Wstęp do inwentarza:

I Dzieje ustrojowe twórcy zespołu:

Ludwik Maria Wójcik, ur. 9 V 1903 w Przemyślu, zm. 27 VIII 1978 w Koszalinie, z zawodu był tokarzem. Przed II Wojną Światową pracował w zbrojowni w Przemyślu, a następnie w Warszawie. Jednocześnie pełnił służbę wojskową z której zwolniono go przed wybuchem wojny. 23 IV 1940 dobrowolnie zgłosił się do Armii Polskiej we Francji. Jako żołnierz 2 Dywizji Strzelców pieszych brał udział w walkach w dniach 30 V – 19 VI 1940 r. Następnie został internowany w Szwajcarii. Po wojnie został osiedlony w Koszalinie.

II Dzieje zespołu

Materiały archiwalne zostały znalezione w latach 80. XX w. na śmietniku w pobliżu ówczesnej siedziby Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie. Dokumenty noszą ślady paginacji wykonanej czerwoną kredką, wykonanej prawdopodobnie w archiwum/kancelarii wymienionego urzędu. Uratowane od zniszczenia znalazły się w prywatnych rękach Pani Tamary Ługowskiej. Prowadzone przez Panią Tamarę dekadami poszukiwania rodziny Wójciaka, celem przekazania im materiałów archiwalnych nie przyniosły oczekiwanych skutków. Nie mniej Pani Tamara podczas poszukiwań natknęła się na informacje o Muzeum Polskim w Rapperswilu i posiadanym przezeń zbiorze dot. Internowanych. W 2021 roku przekazała materiały do Rapperswilu.

Pierwotnie niewielki zbiór materiałów po Ludwiku Wójciku włączono do zbioru 2 DSP., jako kolejną jednostkę inwentarzową. W 2022 r. jednostkę wyłączono ze zbioru i zarchiwizowano jako odrębną spuściznę Ludwika Wójciaka.

III Charakterystyka archiwalna zespołu:

Zespół archiwalny jest spuścizną Ludwika Wójcika, kanoniera 2 DSP. Materiały archiwalne w spuściznie datowane są na lata 1922 – 1942. Spuścizna jest szczątkowa, zawiera łącznie 9 kart. Zawartość przyporządkowano do dwóch jednostek inwentarzowych, jednak ze względu na niewielki

rozmiar zespołu, wszystkie materiały umieszczono w jednej jednostce fizycznej. Spuścizna zawiera materiały aktowe, są to w druki urzędowe, legitymacje, rozkazy. Mają postać druków formularzowych uzupełnianych zarówno pismem ręcznym jak i maszynowym. Stan fizyczny materiałów określa się jako dostateczny. Część dokumentów nosi ślady przedarcia, świadectwo czeladnicze jest całkowicie rozdarte na dwie części, natomiast francuska karta identyfikacyjna zachowała się tylko w połowie oraz posiada zaciemnienia na brzegach. Dokumenty przeważnie sporządzono w j. Polskim. Pojawiają się również druki w języku francuskim. Nie są znane pomoce archiwalne z wcześniejszego okresu istnienia dokumentów – gdy te stanowiły zasób Archiwum Urzędu Województwa Koszalińskiego. Materiały nie są zdigitalizowane, jednak nie wyklucza się przeprowadzenia tego procesu w przyszłości, mając na względzie dostateczny ich stan zachowania. Materiały przeznacza się do wykorzystania podczas kwerend w Archiwum Muzeum Polskiego w Rapperswilu. Status spuścizny ustala się jako otwarty, celem poszerzenia jej o kolejne materiały Ludwika Wójciaka, mogące nadal znajdować się w nieznanach lokalizacjach w Polsce lub Szwajcarii.

IV Zawartość zespołu archiwalnego:

Zespół zawiera materiały osobiste Ludwika Wójciaka dotyczące jego służby wojskowej oraz jego pracy zawodowej w zbrojowni. W związku z tym wyodrębniono w spuściznie dwie jednostki inwentarzowe – dot. służby wojskowej oraz pracy zawodowej.

V Analiza metod porządkowania:

Materiały w spuściznie uporządkowano analogicznie jak w przypadku innych spuścizn po wojskowych. Wyodrębniono grupy akt dot. wojskowej działalności twórcy spuścizny oraz jego aktywności zawodowej. Pozwoliło to na stworzenie dwóch jednostek inwentarzowych, jednak przechowywane są jako jedną jednostkę fizyczną z uwagi na niewielki rozmiar spuścizny. Każda jednostka inwentarzowa posiada odrębną paginację.

Inwentarz ze wstępem sporządzono: 26-08-2022
autor: Daniel Guzman

Inwentarz – Spuścizna Ludwika Wójciaka

1.	dokumentacja wojskowa	
Legitymacja pracownika Zbrojowni nr 2 w Warszawie, dyplom nadania brązowego medalu długoletniej służby, karta zwolnienia ze służby wojskowej, rozkaz podjęcia pracy w zbrojowni, zaświadczenie o przekroczeniu granicy francusko-szwajcarskiej, francuska karta identyfikacyjna, legitymacja odznaki 2 DSP		
1938 – 1941	dok. aktowa; luźne	druk, formularz, mps, rkp
dostateczny	franc., pol.	7 k.
Francuska karta identyfikacyjna zachowana tylko w połowie. Legitymacja pracownika zawiera fotografię L. W.		

2.	dokumentacja zawodowa	
Świadectwo zdania egzaminu czeladniczego, referencja zawodowa		
1922 – 1932	dok. aktowa; luźne	druk, formularz, rkp
dostateczny	pol.	2 k.
Świadectwo przedarte na pół.		